

Mag de tandarts open omdat de artsen hem nog kennen van het corps?

Posted on 8 januari 2022 by Eduard Bomhoff

Covid heeft geen enkel land gespaard, en sommige landen hebben meer slachtoffers dan Nederland, maar de Nederlanders krijgen nu extra (en gênante) aandacht in de internationale pers doordat ze almaar onbestuurbaarder worden. Er is geen respect meer voor dokter Van Dissel en zijn OMT dat adviezen schrijft voor het kabinet.

Naast covid en de lockdown zijn er voor de Nederlanders andere gewichtige redenen om boos en opstandig te zijn. Boos over het smijten met miljarden voor een milieubeleid dat vaak onzinnig is, zodra we even over de grens willen kijken. Geen sympathie voor de asielzoekers, wanneer dat geen vluchtelingen zijn, maar jonge gelukszoekers.

En machteloos over de steeds hardere meritocratie en de diepere kloof tussen hoogopgeleid en praktisch geschoold, waarbij de comfortabele elite zich kan

redden, maar de armere helft van Nederland inkomen verliest door de extreme lockdown, bang moet zijn dat hun kinderen al twee jaar lang extra achterstand hebben opgelopen, en zorgen heeft over de hoge prijs van energie.

Geen formule voor de invloed van Schiphol

Het is dus niet alleen het RIVM en de haperende, falende GGD die de boosheid en de ongehoorzaamheid aanwakkeren maar ik focus vandaag nog eens op Jaap van Dissel en zijn Outbreak Management Team (OMT) want daar heb ik enig recht van spreken verworven sinds ik twee jaar geleden (als eerste?) in *Wynia's Week* een fatale zwakke plek bij het RIVM signaleerde. En bovendien is bij Van Dissel en zijn team met een nieuwe minister die de wereld van de artsen kent kans op snelle verbetering.

Al aan het begin van covid waarschuwde ik op 28 maart 2020 dat het OMT van Doctor Van Dissel geen verstand heeft van econometrie en ernstige statistische fouten maakt. Meest fataal: geen formule voor de invloed van Schiphol op de import van nieuwe varianten van covid-19 uit het buitenland. Duizenden minder slachtoffers in Denemarken, Noorwegen en Finland die hun vliegvelden sloten.

Drie fouten, duizenden slachtoffers

Helaas: te weinig vermogen bij de dokters van het OMT om te leren van ervaringen in andere landen. Verder: geen inzicht dat een sneltest met 97 procent correcte uitslagen binnen een paar uur waardevoller is dan een pcr-test met 99 procent correct na twee dagen wachten.

Artsen denken aan hun patiënt en willen de beste beschikbare test; statistici denken aan de snelheid van transmissie van het virus en kiezen de sneltest (*Wynia's Week* 29 augustus 2020). *Last but not least*: de maandenlange weigering van Van Dissel om eerlijk te zijn over mondkapjes.

Ten minste drie fatale fouten en duizenden slachtoffers. Na de tweede golf van delta en nu de derde golf van omicron is de samenstelling van het OMT nog even dun als aan het begin van covid-19. Artsen en nog eens meer artsen. OMT-leden Marion Koopmans, Jaap Maas en Martien Borgdorff zijn zeker gerenommeerde arts-epidemiologen met expertise in de verspreiding van infecties, maar geen experts in

de rekenmodellen van het RIVM.

Is het bij de kapper gevaarlijker dan bij de tandarts?

Nog steeds heeft het OMT geen zicht op Schiphol. Helemaal aan het begin van omicron was het fout om twee grote vliegtuigen uit Zuid-Afrika te laten landen op Schiphol en de passagiers gemakzuchtig uit het oog te verliezen. Met strenge quarantaine had de start van omicron in Nederland een paar weken kunnen zijn uitgesteld, zodat veel meer mensen al hun derde prik hadden gekregen.

De laatste weken hebben de 26 artsen nog meer fouten gemaakt. Geen van hen lijkt expert op arbeidsomstandigheden. Kunnen kapperszaken open blijven wanneer de stoel wordt gedesinfecteerd en de kapper een masker plus een schild draagt? Veel Europese landen vinden van wel; hebben de 26 informatie uit binnen- en buitenland ingewonnen?

Is het bij de kapper dan zo veel gevaarlijker dan bij de tandarts? Bij de tandarts geldt geen enkele beperking tijdens de huidige lockdown. Ook de normale halfjaarlijkse controle is geen probleem. Dat is de kappers natuurlijk ook opgevallen.

Geen analyse maar gemakzucht

Lang geleden bij de AIDS-epidemie waren we veel bezorgder over de tandartsen dan over de kappers. Waarom nu andersom? Misschien gewoon omdat artsen hun tandarts kennen als een verwante corpsgenoot uit de medische faculteit. Misschien ook niet, maar dan wachten we nog op een betere verklaring waarom de tandarts er in deze lockdown zo veel beter vanaf komt dan de kapper.

Het OMT schrijft dat de contacten tussen mensen met meer dan 26 procent moeten afnemen, en gebruikt dan cijfers over de mobiliteit als (heel gebrekkige) maatstaf om dat te meten. Maar het lijkt mij toch heel anders wanneer in de decembermaand honderd mensen tegelijk staan te dringen in de speelgoedwinkel, dan wanneer diezelfde honderd mensen na elkaar op afspraak de kapper of de tandarts bezoeken. Het advies van het OMT om de kapper in december net zo te behandelen als de speelgoedwinkel berust niet op een analyse maar op gemakzucht.

Joseph Conrad

De 26 dokters in het OMT zijn kennelijk geen arbeidsdeskundigen. De laatste tijd is daar nog een kritiek bij gekomen waar geen excuus voor geldt. De meeste van die 26 dokters weten zelfs weinig tot niets van de arbeidsomstandigheden in hun eigen werkplaats.

Bij de 18 extra gelegenheids-adviseurs zie ik alleen Trudie van Duin MSc, die manager is in de ambulancezorg, maar kennelijk is zij deze keer overgeslagen door al die hoogopgeleide artsen en specialisten zonder zicht op de personeelssituatie in de zorg.

Onder druk van de publieke opinie zullen de 26 dokters zich binnenkort wel gaan uitspreken over de verpleging. Nu is het niet zo dat je iets zelf moet hebben meegemaakt om er goed over te kunnen schrijven.

Joseph Conrad kwam nooit dichter bij Latijns-Amerika dan de paar dagen dat zijn schip voor anker lag bij een haven in Colombia. Toch schreef hij met *Nostromo* een van de allermooiste romans over dat werelddeel. Hij las in de bibliotheek en stelde het zich voor.

Geen adviseringsmonopolie voor het RIVM

De 26 dokters hebben al zo veel misgeslagen dat we moeilijk optimistisch kunnen zijn over hun inlevingsvermogen. Zonder twijfel zijn ze bezorgd voor hun patiënten; misschien tegelijk blind voor de helpers aan het bed.

De crisis in de verpleging is het zoveelste signaal dat het RIVM geen monopolie mag hebben op de advisering over covid. Minister Kuipers begint met een voorsprong in kennnis en ervaring op Hugo de Jonge en heeft gelukkig het zelfvertrouwen dat nodig is om de advisering grondig op te schudden en te verrijken.

Eduard Bomhoff schrijft (nagenoeg) iedere week zijn column voor Wynia's Week. Wynia's Week is ongebonden, onafhankelijk en onbeschroomd. Auteurs en donateurs maken dit online magazine mogelijk. Doneren kan ***HIER****. Hartelijk dank!*